

Okruh revmatických onemocnění

Michaela Glöckler

Zvláště působivý je tento pohled u okruhu revmatických nemocí. Na končetině imobilizované bolesti se zde v tělesných příznacích projevuje to, co znamená první ústřední cvičení v učebnici Rudolfa Steinera: *Vytvoř si chvíle vnitřního klidu a uč se v těchto chvílích rozeznávat podstatné od nepodstatného*. Stále častěji přicházejí otázky pacientů, čím mohou sami přispět k uzdravení. V takových případech je smysluplné zmínit duchovní protějšek revmatické nemoci a v případě bolestivého omezení pohybu například doporučit meditaci:

*Nesu v sobě klid,
nesu v sobě samém síly,
jež mne posilují.
Chci se naplnit
teplem těchto sil,
chci se proniknout
mocí své vůle
a pocítit chci,
jak se klid rozlévá
celým mým bytím,
posílím-li se,
abych klid jako sílu
nalezl v sobě
mocí svého úsilí.*

Když se ovšem nemocný neptá, lékař musí o tomto esoterním pozadí onemocnění mlčet. Jinak by tu bylo nebezpečí, že vylíčená skutečnost věci by v nemocném probudila pocit viny, který by mohl posílit jeho chorobnou symptomatologii. Lékař může mít místo toho sám ve svém vědomí duchovní protějšek nemoci, předstupuje-li před nemocného. Pak svojí přítomností působí na pacienta „uzdravujícím způsobem“. Ale také pro lékaře je to současně nejlepší cesta prevence nemoci. Neboť žije-li duchovně a duševně v obrazných protějšcích nemocí, když pracuje s cvičeními, miluje je a zabývá se jimi, mizí možnost těchto sil chorobně působit na nepravém místě.

Tak se v anthroposofickém lékařství ke klasickým lékařským i komplementárním terapeutickým postupům přidává ještě možnost hlouběji pochopit souvislosti prevence, nemoci a léčení pomocí spirituálního pojetí nemoci. Učíme-li se v terapii používat tyto náhledy, můžeme tím přispět k podstatě a obsahu Rafaelské školy.